

“Un papa antiespanyol”

Dc, 20/10/2021 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Així qualifica la dreta espanyola (política i mediàtica) el papa Francesc, de la mateixa manera com el franquisme va definir el **papa Pau VI**.

I és que amb motiu del bicentenari de la independència de Mèxic, el **papa Francesc** ha adreçat una carta a l'arquebisbe **Rogelio Cabrera**, president de la Conferència Episcopal Mexicana, als altres bisbes mexicans, a les autoritats i al poble de Mèxic, per celebrar aquest aniversari.

En el seu text, signat el 16 de setembre passat, el papa diu que "celebrar la independència és afirmar la llibertat, i la llibertat és un do i una conquesta permanent". El papa, que s'hi uneix a l'alegria del poble mexicà pel bicentenari de la seva independència, diu que aquest aniversari ha de ser una ocasió "per enfortir les arrels i reafirmar els valors" que construeixen Mèxic com a nació.

El papa vol que la relectura del passat tingui "en compte tant les llums com les ombres que han forjat la història del país". Per això Francesc demana als mexicans que "aquesta mirada retrospectiva inclogui necessàriament un procés de purificació de la memòria", per així "reconèixer els errors comesos en el passat, que han estat molt dolorosos".

En aquesta carta, el papa recorda als mexicans que tant ell com "els meus antecessors, hem demanat perdó pels pecats personals i socials, per totes les accions o omissions que no contribuïren a l'evangelització". El papa diu també que "no evoquem els dolors del passat per quedar-nos ací, sinó per aprendre d'ells i seguir fent passos a sanar les ferides, a conrear el diàleg obert i respectuós entre les diferències i a construir la tan anhelada fraternitat".

La carta del papa, per commemorar els 200 anys de la independència de Mèxic, i que ha indignat als polítics espanyols de la dreta i de la ultradreta, ha ferit

L'orgull patri d'aquests polítics, que consideren la conquesta d'Amèrica com la gesta més sublim de l'imperi espanyol, un imperi que aviat va desaparèixer.

Així, la Sra. **Díaz Ayuso**, presidenta de la Comunitat de Madrid, deia, en referència a la carta del papa, que se "sorprèn que un catòlic que parla espanyol, parli així d'un llegat com el nostre, que va portar l'espanyol i el catolicisme i per tant la civilització i la llibertat al continent americà".

També el Sr. **Espinosa de los Monteros**, de Vox, ha afirmat que "Espanya té molts motius per estar orgullosa del seu llegat històric i cultural".

I qui no podia faltar en aquesta insurrecció i aquest aquellarre contra el papa, ha estat l'arrogant expresident del govern, **José Mª Aznar** (i també **Pablo Casado**), que ha dit que "la Hispanitat ens ha d'enorgullir". I per això ha afirmat que "jo no vaig a engreixar les files dels qui demanen perdó, no ho vaig a fer". En el seu deliri de grandesa i en la seva arrogància innata, l'expresident espanyol ha dit que "Espanya és, després de Grècia i de Roma, la nació més important de la història".

Tant la dreta com la ultradreta, s'han escandalitzat de les paraules del papa (per altra part, tan plenes de sentit comú), oblidant que Francesc no ha estat l'únic bisbe de Roma que ha denunciat els excessos que els conqueridors van perpetrar en la colonització d'Amèrica. Així, el **papa Joan Pau II**, en el seu viatge a la República Dominicana, el 1992, en un encontre amb indígenes, va afirmar: "¿Com podria oblidar en aquest V centenari els enormes sofriments infligits als pobladors d'aquest continent durant l'època de la conquesta i la colonització?". I uns anys més tard, el 2007, el **papa Benet XVI** deia: "Certament el record d'un passat gloriós, no pot ignorar les ombres que acompanyaren l'obra d'evangelització del continent Llatinoamericà". I el **papa Ratzinger** continuava així: "No és possible oblidar els sofriments i les injustícies que infligiren els colonitzadors a les poblacions indígenes, sovint trepitjades en els seus drets humans fonamentals". Però es veu que els pares de la pàtria, tan indignats ara amb el papa Francesc, no es van adonar d'aquelles declaracions, semblants a les que el papa Bergoglio va dir a Bolívia el 2015: "Demano humilment perdó, no només per les ofenses de la mateixa Església, sinó també pels crims contra els pobles originaris durant l'anomenada conquesta d'Amèrica", ja que "s'han comès molts i greus pecats contra els pobles originaris d'Amèrica, en nom de Déu".

Mentre Jorge-Mario Bergoglio va ser arquebisbe de Buenos Aires, es publicà el llibre, *Sobre el cel i la terra* (2010), on el futur papa expressava les seves opinions sobre diversos temes. En el capítol 26 l'arquebisbe Bergoglio no podia ser més clar: "Així com s'assenyalen els abusos dels espanyols (perquè evidentment vingueren a fer negoci en aquestes terres i a emportar-se l'or), també a l'època de la conquesta hi hagué homes de l'Església dedicats a la predicació i a l'ajuda, com fra Bartolomé de las Casas, defensor dels indis davant el maltractament dels conqueridors"

Els polítics espanyols, que tenen una pell tan fina, no accepten que els diversos papes (no només Francesc), els hagin recordat els excessos dels conqueridors en la colonització dels pobles llatinoamericans. En la seva supèrbia innata, els polítics espanyols s'han sentit ofesos amb les paraules del papa Francesc, ja que consideren la conquesta d'Amèrica com una "noble hazaña", gairebé digna de ser considerada Patrimoni Mundial Immaterial de la Humanitat.

Si molts polítics espanyols, irracionalment (és a dir, sense la capacitat d'enraonar), han atacat el papa per la seva carta amb ocasió del bicentenari de la independència de Mèxic, el qui s'ha emportat la 'palma' ha estat el director de La Razón, **Francisco Marhuenda**. Aquest periodista, en un article seu titulat: 'Un papa antiespañol', s'atreveix a dir del papa Bergoglio, que té una "escassa simpatia per Espanya". Fins i tot, en la seva supèrbia, Marhuenda (que per a més inri es defineix com a "lliberal y comprensiu"), arriba a dir en relació al conclave de 2013, que "l'Esperit Sant es va confondre i els cardenals elegiren un candidat catastròfic". Llàstima que no estigués ell al conclave per dir al cardenal a qui haurien d'haver votat!

En aquesta espiral demagoga i irracional de polítics i periodistes, el director de La Razón diu que al papa "li agraden els ateus, els agnòstics i els enemics de l'Església". I encara, dos dies després, l'1 d'octubre, el director de La Razón tornava a carregar contra el papa amb el seu article: "No entendemos el papa peronista", amb perles com aquesta: "És una llàstima que el pontífex tingui enormes llacunes sobre la història de l'Església que dirigeix amb tan poc encert". No sé si és veritat el que afirma el Sr. Marhuenda, però això em recorda la crítica dels fariseus a Jesús: "Tots els publicans i els pecadors se li acostaven per escoltar-lo. I els fariseus i els escribes murmuraven: Aquest acull pecadors i menja amb ells". I és que l'Establishment i els qui es creuen purs i perfectes, sempre estan a punt de tirar la primera pedra per condemnar els qui no pensen com ells, sense adonar-se de la biga que porten als mateixos ulls.

El Sr. Marhuenda diu que el papa "fa declaracions populistes, amb el més clar estil del peronisme del seu país". I per això, segons el Sr. Marhuenda, al papa "li agrada xipollejar en el fang del fals progressisme d'aquesta esquerra sectària i fanàtica". El director de La Razón, que es declara "molt orgullós de ser espanyol", acaba el seu article dient que "no s'ha de demanar perdó" per la conquesta d'Amèrica. Un altre periodista, **Alfonso Rojo**, també li ha tirat la cavalleria sobre el papa, a qui ha qualificat d'un papa "que fa l'indi", un "sectari" i que està "en la inòpia" i evidentment, "antiespañol". Així va ser qualificat també el papa Pau VI pel franquisme, pel fet que Montini, diverses vegades implorà a Franco clemència per als condemnats a mort pel dictador.

Mentre que el papa (i qualsevol persona que té dos dits de front) sap demanar perdó, els intolerants i inquisidors de torn, plens d'arrogància i de supèrbia i incapaços de reconèixer cap error en la conquesta d'Amèrica, es mantenen en l'orgull d'haver fet bé totes les coses. Per això, que Déu ens alliberi dels perfectes i dels qui es pensen que tot ho fan bé. Recomano la lectura de l'article de **José Ignacio González Faus**, 'Carta a Isabel Díaz Ayuso', on aquest jesuïta valencià mostra diversos exemples (documentats tots ells), de les "gestes" dels conqueridors. Així, trobem el testimoni de **Tomás de Toro**, bisbe de Cartagena d'Índies, que escrivia una carta al rei d'Espanya per fer-li saber que, "per allà on van (els espanyols) taquen de sang les seves mans matant indis, perquè no els diuen on trobar l'or: que aquest és el seu cognom i no el de Déu".

I malgrat el testimoni de sang i de repressió dels conqueridors d'Amèrica, no m'estranyaria que els polítics i els periodistes que s'han esquinçat les vestidures per la carta del papa, encapçalessin una manifestació amb pancartes com: "El papa al paredón", semblants al "Tarancon al paredón" del franquisme.

I és que com deia **Jesús Bastante**, "la ultradreta catòlica" ja no amaga el seu odi a

Francesc").